

Arrest

nr. 348 454 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 11 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Arabier van Palestijnse origine te zijn. U bent geboren op [...] 1998 en u bent afkomstig uit Gaza. U bent geregistreerd bij UNRWA. U studeerde aan de universiteit (boekhouding) en werkte als dakwerker om uw studie te kunnen betalen. Uw ouders en verschillende van uw broers en zussen zijn overleden tijdens bombardementen in Gaza op 17 oktober 2023. U heeft nog vier zussen die op dit moment nog steeds in AlMawasi, Gaza verblijven. Uw familie had problemen met Hamas aangezien een verwant van jullie was verhuisd naar Israël en zich had bekeerd tot het jodendom.

U verliet Gaza op 28 augustus 2022. Vanuit Egypte nam u het vliegtuig naar Turkije. In Turkije verbleef u ongeveer twintig dagen in een gedeeld appartement met andere Palestijnen. In september 2023 kwam u toe in Griekenland en op 20 september diende u een verzoek in om internationale bescherming. Op 11 januari

2023 werd u erkend als vluchteling. Twee dagen nadien moest u het opvangcentrum verlaten. Via via werd er door een advocaat een afspraak gemaakt voor u zodat u uw verblijfsvergunning en paspoort een maand later kon ophalen in Thessaloniki. Buiten een maand in Syros, verbleef u de meeste tijd in Kreta. U sliep op straat. U kon uw gsm opladen in de luchthaven en jullie kregen eten van mensen aan de kerk in het centrum. Door het helpen van toeristen in de luchthaven met hun koffers kreeg u verschillende keren wat klein zakgeld. Ook werkte u per maand ongeveer drie à vier dagen in de schoonmaak. Op 2 maart 2024 verliet uw broer A.S. het opvangcentrum in Samos en vanaf toen bleven jullie samen (CG-nr [...] & OV-nr: [...]).

Op 9 november 2024 kwamen u en uw broer aan in België en op 14 november 2024 dienden jullie een verzoek in om internationale bescherming. U stelt niet terug te willen naar Griekenland omwille van de kans op dakloosheid, werkloosheid, het racisme, de mishandeling door de politie en de onveiligheid in Griekenland.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte en uw Palestijns paspoort, de reizigerslijst van uw vertrek uit Gaza, uw UNRWA family registration, een attest van uw universitaire opleiding, foto's van uw verwoest huis in Gaza en van uw gestorven familieleden, de overlijdensakte van uw vader, filmpjes van enkele situaties in Griekenland een incident in Gaza, uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort, een attest van uw dakloosheid in Griekenland, enkele betalingsbewijzen en een overschrijving van uw familie naar u.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Verklaring DVZ d.d. 13 februari 2025; CGVS dd. 4 juli 2025; administratief dossier blauwe map: Eurodac Marked Hit d.d. 20 december 2024 en aanvraag derde landen Griekenland d.d. 28 april 2025) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens

irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien**

in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

*Eerst en vooral is er de vaststelling dat België al vanaf het begin uw eindbestemming was (CGVS, p.8). U verklaart dat uw geld op was in Griekenland en dat u daarom daar moest blijven. **Het feit dat u nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, relateert de door u beweerde pogingen om uw rechten en voordelen die u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geniet, te laten gelden.***

Wat betreft uw moeilijkheden om aan werk te geraken, dient vooreerst gewezen te worden op het feit dat u wel degelijk kon werken. U verdiende wat geld door het helpen van toeristen op de luchthaven en u kon zo'n drie à vier dagen per maand in de schoonmaak werken (CGVS, p.13). De job in de schoonmaak vond u via een van uw kennissen daar. Er dient op gewezen te worden dat om werk te vinden, u, net zoals Griekse staatsburgers, ook de nodige inspanningen moet leveren, waarbij u in gebreke blijft. U zou een maand in Syros geweest zijn om werk te vinden maar zonder succes (CGVS, p.9). Verder zou u in Kreta veel bouwvakkers aangesproken hebben op werven om naar werk te vragen (CGVS, p.13). Het blijkt echter ook uit uw verklaringen dat u nooit naar een andere plek ging dan Kreta of Syros om werk te zoeken (CGVS, p.16). U hebt zich ook nooit gewend tot organisaties of uitzendbureaus om zodoende een job te vinden, zeggend omdat deze niet bestaan in Griekenland (CGVS, p.7,14). U verklaart ook dat de taal een barrière was voor het krijgen van werk (CGVS, p. 13,14). Gevraagd naar de door u ondernomen stappen om de taal te leren, vertelt u dat u geen taallessen mocht volgen omwille dat u meerderjarig was. Het blijkt uit uw verklaringen dat u niets anders hebt gedaan om de taal te proberen leren (CGVS, p.14). Er bestaan echter

diverse gratis applicaties om een taal te leren. Alleszins blijkt dat u zich geen inspanningen getroost heeft om de Griekse taal te leren.

Wat betreft uw moeilijkheden om aan huisvesting te geraken, verklaart u dat u op straat sliep, soms in kraakpanden en soms in de luchthaven (CGVS, p.9; stuk 8a, 8b en 8f). Er kan op gewezen worden dat u zich bewust was van het feit dat het hebben van werk belangrijk was om de huur te betalen (CGVS, p.12). Dat u, zoals eerder opgemerkt, slechts beperkte stappen gezet heeft om aan werk te geraken, mag dan des te meer verbazen, gelet op het belang hiervan om via deze weg aan onderdak te geraken. U verklaart gezocht te hebben naar een woning via het internet en stuurde enkele e-mails. Wanneer de huurders hoorden dat u Palestijns was, werd u geen woning aangeboden (CGVS, p.10). Gevraagd of u deelwoningen had gevonden waar Palestijnen in woonden, verklaart u dat u die niet vond. U verklaart ook dat het te duur zou zijn indien u zo een woning zou vinden (CGVS, p.12). Gevraagd of u steun zocht bij specifieke organisaties in Griekenland, verklaart u dat er geen waren (CGVS, p.13).

Wat betreft uw moeilijkheden om gezondheidszorg te verkrijgen zegt u dat indien u naar het ziekenhuis zou gaan, u geen behandeling zou krijgen omdat u de taal niet sprak (CGVS, p.11). U bent echter nooit naar een ziekenhuis gegaan waardoor deze bewering geen steek houdt. Bovendien verklaarde u ook een AMKA nummer te hebben (DVZ – Bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS, p.12).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Zo verklaart u een AMKA te hebben gehad (CGVS, p.12).

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Doorheen uw verklaringen kan vastgesteld worden dat u duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen. Dit, tezamen met volgende elementen, getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

- U kon voldoende voorzien in uw levensonderhoud in Gaza. U studeerde aan de universiteit (boekhouding) en werkte als dakwerker om uw studie te kunnen betalen (CGVS, p.4).
- U had middelen om zelf uw reis van Gaza naar Europa te bekostigen. U kon 3000 euro lenen van uw neef B.S. die plaatsvervangend directeur voor de UNRWA was (CGVS, p.7). U kon in Gaza een Turks visum aanvragen. U betaalde de 'coördinatie' ongeveer 200 dollar.
- U kocht een vliegticket naar Turkije en verbleef daar ongeveer twintig dagen in een gedeelde woning met andere Palestijnen. U betaalde vervolgens tussen 1500 en 1700 dollar om de oversteek naar Griekenland te maken (CGVS, p.8).
- In Griekenland verdiende u wat geld door toeristen te helpen op de luchthaven en door enkele dagen per maandschoon te maken (CGVS, p.10,13).
- In Griekenland sliep u samen met uw broer op straat, in kraakpanden en in de luchthaven. Soms gaven mensen op straat jullie eten (CGVS, p.9,10).
- Jullie kregen soms ook geld opgestuurd van jullie neven die al een hele tijd in België zijn en hier een beschermingsstatuut hebben (CGVS, p.10) (stuk 9) en u kreeg tweemaal geld van uw neef die in Canada woont (CGVS, p.5) (stuk 9).
- U leerde Engels in Gaza en verbeterde dit nog verder door te oefenen met video's (CGVS, p.3,14).

- U kon via via contact opnemen met een advocaat om zo uw ADET te krijgen (CGVS, p.8).
- Aangekomen in België, vond u werk via een interimkantoor. U werkt bij een bedrijf dat fruit inpakt (CGVS, p.2).

Deze zaken tonen een hoge mate van zelfredzaamheid en de toegang tot een netwerk aan dat (financiële) ondersteuning kan bieden.

Tot slot verwijst u nergens naar een medische problematiek die u zou verhinderen om uw rechten te doen gelden, mocht u terugkeren naar Griekenland. U maakt geen ernstige kwetsbaarheid aannemelijk die gespecialiseerde, regelmatige en complexe opvolging, behandeling en toezicht vereist en die belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op uw zelfredzaamheid en autonomie (CGVS, p.3). Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden aangaf en dat u verklaarde in goede gezondheid te verkeren (DVZ – Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”; DVZ – Bijkomende vragen M-status Griekenland). Het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

In het licht van deze elementen, hebt u niet aannemelijk kunnen maken dat u als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet, bij terugkeer naar Griekenland niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van discriminatie, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U verklaart dat u geen werk kreeg omdat u een vluchteling was (CGVS, p.13). Hoe betreuwenswaardig en verwerpelijk deze discriminatie op zich ook is, vormt geen van deze uitingen een bedreiging van uw leven of fysieke integriteit en kan er aldus ook niet worden gesteld dat deze wijzen op vervolging of ernstige schade. Over de gedane inspanningen om werk te vinden in Griekenland: zie ook supra.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele incidenten met een persoon die werkte bij de politie, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U verklaart dat in Kreta een officier bij de politie, genaamd M., u meermaals wegjoeg en u soms sloeg. Hij zag u hem filmen en probeerde dan uw telefoon af te nemen. Enkele keren gooide hij ook stenen naar u, maar u kon weggrennen zodat u niet gepakt werd (CGVS, p.6,10-11; stuk 6c). Naar aanleiding van deze incidenten ondernam u geen pogingen om beroep te doen op de hulp en bescherming van de bevoegde instanties. U hebt dit evenmin ooit aangekaart bij een organisatie (CGVS, p.11). Bovendien had u de mogelijkheid om u elders te vestigen, maar u ondernam hiertoe geen concrete stappen.

Wat betreft de verklaringen, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland, moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat niet om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn (CGVS, p.10,11). Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonde dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw geboorteakte en Palestijns paspoort tonen uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen het CGVS niet betwist (stuk 1). De reizigerslijst toont aan dat u op 28 augustus 2022 Gaza verliet (stuk 2). De UNRWA family registration toont aan dat u erkend vluchteling bent (stuk 3). Uw attest van uw universitaire opleiding toont aan dat u aan het studeren was (stuk 4). De foto's en documenten van uw familieleden zijn niet relevant voor uw verzoek om bescherming (stuk 5). Filmpjes 6a, 6b, 6c en 6f werden hierboven al besproken (zie supra). Filmpje 6d gaat over een schietincident in Gaza en is niet relevant voor uw verzoek om internationale bescherming omwille van uw vrees ten aanzien van Griekenland. Filmpjes 6e en 6g zijn ook niet relevant voor uw verzoek. In 8e worden enkele mensen gefilmd die zaken halen uit vuilnisbakken. Filmpje 6g is een nieuwsfragment over de algemene situatie in Griekenland waarin men het heeft over de Griekse politie die meer aanwezig is op het openbaar vervoer omwille van de onveiligheid. Uw Griekse documenten tonen aan dat u wel degelijk erkend bent als vluchteling in Griekenland (stuk 7). Het attest van dakloosheid stelt dat u in Kreta op 19 oktober 2023 in een ongeschikte accommodatie zonder water en elektriciteit woonde en de voorgelegde video's (zie supra) wijzigen de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming niet (stuk 8). De betalingsbewijzen en overschrijving van uw familie werden hierboven al besproken (stuk 9).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de navolgende schendingen:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 4 Handvest grondrechten Eu

- schending van artikel 57/6, §3 Vreemdelingenwet

- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht

- schending van artikel 3 van de Wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen".

Vooreerst betoogt verzoeker dat een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet moet worden getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden; hij stelt dat de termijn van vijftien werkdagen niet werd gehonoreerd door verweerder, waardoor een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek tot internationale bescherming niet meer kan worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker benadrukt dat het verzoek om internationale bescherming dateert van 14 november 2024 en werd overgemaakt aan verweerder op 18 februari 2025, maar dat de bestreden beslissing uiteindelijk pas genomen werd op 30 juli 2025. Verzoeker voert de schending aan van artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet, alsook van de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel. Bijkomend hekelt verzoeker dat in de bestreden beslissing nergens uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd.

Vervolgens stelt verzoeker dat de bestreden beslissing geen specifieke informatie bevat over het actueel karakter van het statuut van verzoeker in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou (kunnen) beschikken. Volgens verzoeker kan daarom bezwaarlijk worden gesteld dat actueel of op het moment van het nemen van de bestreden beslissing zou blijken dat verzoeker nog steeds over internationale bescherming zou beschikken in Griekenland. Verzoeker betoogt dat verweerder niet kan stellen dat verzoeker de actualiteit van de bescherming die hij voorheen gekregen heeft in Griekenland niet zou betwisten. Verzoeker wijst erop dat hij enkel erkende dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland - het land dat hij verliet - kon beschikken over een verblijfsstatuut. Volgens verzoeker is het onderzoek van verweerder niet afdoende en voldoet deze hiermee niet aan zijn bewijslast. Bovendien blijkt volgens verzoeker dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat dit onderzoek afdoende zou zijn en hieruit voortvloeit dat verzoeker op een gegeven moment in Griekenland internationale bescherming heeft verkregen, er minstens indicaties bestaan waaruit blijkt dat de actualiteit (aangezien moet worden aangetoond dat de verzoekende partij op dit moment beschikt over internationale bescherming in Griekenland voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet) van zowel de internationale beschermingsstatus als de daaraan gekoppelde verblijfstitel ter discussie staan. Verzoeker stelt dat hij Griekenland verliet op 9 november 2024 en dat hij sindsdien niet

meer woonachtig is in Griekenland en er geen domicilie meer heeft. Hij wijst er daarnaast op dat de verkregen internationale bescherming kan worden ingetrokken of beëindigd door de Griekse autoriteiten.

Verder geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting inzake artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met verwijzingen naar artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU en rechtspraak van het Hof van Justitie.

Wat betreft zijn concrete situatie stelt hij het volgende:

“In casu wijst de verzoekende partij erop dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en wijst de verzoekende partij erop dat hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt. In het bijzonder wijst de verzoekende partij op het gebrek aan huisvesting, voldoende werkgelegenheid, onderwijs, ondersteuning en medische bijstand in Griekenland in zijn specifieke situatie.

Verzoeker lichtte, in het kader van zijn verzoek tot internationale bescherming, toe dat hij gedwongen werd om Griekenland te verlaten.

Verzoeker verwijst hiervoor naar de verklaringen die hij heeft afgelegd. Verzoeker benadrukt de stappen hij ondernomen heeft om zijn verblijf in Griekenland op te bouwen, doch zonder succes.

Hij nam hiertoe verschillende initiatieven. Desondanks slaagde verzoeker er niet in zijn leven duurzaam op te bouwen in Griekenland. De ervaringen die verzoeker had in Griekenland, onder meer als verzoeker tot internationale bescherming, zorgde ervoor dat hij geen kansen zag om zijn situatie te verbeteren. Het wordt dan ook niet verklaard welke stappen verzoeker dan nog concreet had kunnen nemen om zijn leven op te bouwen in Griekenland. Het louter stellen dat verzoeker hiertoe de “intentie” niet zou hebben gehad, quod non, is onvoldoende.

De verzoekende partij verliet Griekenland op 9 november 2024.

Verzoeker heeft sindsdien geen band of huisvesting meer in Griekenland. Derhalve kan niet worden verwacht van verzoeker dat hij, actueel, kan terugkeren naar Griekenland, temeer omdat verzoeker geen enkel aanknopingspunt meer heeft in Griekenland. Het was voor hem niet mogelijk om een menswaardig bestaan uit te bouwen in Griekenland, waardoor hij genoodzaakt waren het land te verlaten. Verweerder haalt dan ook niet aan welke stappen de verzoekende partij nog meer had kunnen/moeten zetten, gelet op de toelichting die door de verzoekende partij werd verschaft over hun situatie in Griekenland tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker werd in Griekenland meermaals geconfronteerd met situaties die wijzen op een gebrek aan effectieve bescherming door de autoriteiten.

In het geval van verzoeker is er concreet bewijs dat hij in Griekenland in onmenselijke omstandigheden leefde. Hij moest op straat, in kraakpanden of zelfs in luchthavens overnachten.

Hij kon geen stabiele huisvesting vinden ondanks inspanningen via e-mail en via persoonlijk contact met verhuurders, maar werd systematisch geweigerd op basis van zijn Palestijnse achtergrond. Dit structurele discriminatieprobleem is erkend door verschillende NGO's. Zijn situatie was dus niet tijdelijk of incidenteel, maar structureel en langdurig.

Ook op het vlak van werkgelegenheid was er geen reëel perspectief op duurzame integratie.

Verzoeker werkte slechts enkele dagen per maand in de schoonmaak of hielp toeristen voor wat kleingeld. Verweerder verwijt hem dat hij niet naar andere regio's verhuisde, maar dit houdt geen rekening met zijn kwetsbare positie, gebrek aan middelen, taalbarrières en het feit dat hij dakloos was. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat hij daadwerkelijk naar werk zocht en onder meer bouwvakkers benaderde, maar dat hij door discriminatie en de afwezigheid van structurele tewerkstellingsondersteuning zonder succes bleef.

Wat betreft gezondheidszorg, hoewel verzoeker een AMKA-nummer had, betekent dit niet dat toegang tot zorg in de praktijk effectief was. De taalbarrière, het ontbreken van structurele tolken en de administratieve chaos bij ziekenhuizen vormen concrete drempels.

Rapporten van UNHCR tonen aan dat vluchtelingen zonder netwerk vaak geen medische opvolging krijgen, zeker wanneer ze kampen met psychologische stress en trauma.

Verweerder verwijt hem dat hij geen medische klachten heeft ingeroepen, maar de afwezigheid van zware medische problematiek mag niet betekenen dat structurele schendingen van menselijke waardigheid worden genegeerd.

Een belangrijk punt is dat de situatie van verzoeker duidelijk aantoont dat de bescherming in Griekenland niet voldoet aan de kernvereisten van het Vluchtelingenverdrag: effectieve toegang tot huisvesting, werk, sociale voorzieningen en gezondheidszorg. Het feit dat hij Griekenland verliet en naar België kwam, toont aan dat de bescherming daar louter formeel was, maar in de praktijk niet functioneerde. Het beginsel van wederzijds vertrouwen mag niet blind toegepast worden, zeker niet in het licht van de vele onafhankelijke rapporten die structurele tekortkomingen bevestigen.

Bovendien moet worden gewezen op de persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Hij is Palestijn van oorsprong uit Gaza, waar zijn familieleden tijdens bombardementen omkwamen.

Zijn kwetsbare positie als staatloze, zonder netwerk in Griekenland, maakt hem extra afhankelijk van overheidssteun. De uitspraak van het HvJ in Jawo (C-163/17) benadrukt dat bij de beoordeling ook gekeken moet worden naar de kwetsbaarheid van de betrokkene.

Hoewel verweerder stelt dat hij “zelfredzaam” is, is dit in de praktijk slechts beperkt waar: zijn netwerk bestond voornamelijk uit familieleden in België en Canada, niet in Griekenland, en zijn inkomen was onvoldoende voor een menswaardig bestaan.

Bovendien wordt de situatie van verzoeker nog meer bemoeilijkt door de administratieve grote problemen die zij zal kennen.”

Verzoeker verwijst in dit kader naar bronnen over de situatie van statushouders in Griekenland en geeft een uitgebreide algemene uiteenzetting dienaangaande.

Volgens verzoeker is voldoende aangetoond dat er in zijn individuele geval sprake is van een risico op schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest en dat de toegekende bescherming in Griekenland niet effectief is.

Verzoeker wijst erop dat de onafhankelijke instelling RSA een vermoeden van tekortkoming van de Griekse overheid voorstaat en geeft een uitgebreide algemene toelichting met verwijzingen naar landeninformatie. Verzoeker zet uiteen dat de rechten van internationaal beschermden in Griekenland helemaal niet dezelfde zijn als deze van de eigen Griekse bevolking, bijvoorbeeld op vlak van gezinshereniging. Verzoeker stelt dat de toestand nog erger is voor diegenen die Griekenland verlieten en terugkerende statushouders zijn, nu zij wat zij aan netwerk konden uitbouwen verloren door het tijdsverloop dat zij in het buitenland, *in casu* België verbleven. Hij meent dat verweerder door de termijnen niet na te leven die door de wetgever gesteld worden aan een ontvankelijkheidsverklaring dan ook de situatie van verzoeker verslechtert; dat het tijdsverloop zeker zoals *in casu* gecombineerd met de vaststelling dat er geen aanleiding is om het vermoeden van bescherming in een andere lidstaat conform het GEAS-principe te laten spelen, maakt dat de onontvankelijkheidsbeslissing die *in casu* genomen werd niet gevolgd kan worden.

Verzoeker wijst verder op algemene landeninformatie inzake de levensomstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (met betrekking tot de toegang tot steun, huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg, taallessen) en inzake de te nemen administratieve stappen bij het verkrijgen/hernieuwen van documenten in Griekenland (ADET, AFM, AMKA).

Wat betreft dit laatste benadrukt verzoeker dat om geen risico's te lopen om zonder verblijfsvergunning te blijven in Griekenland, men dus minstens 6 maanden voor het verstrijken van zijn ADET eigenlijk de vernieuwing ervan zou moeten vragen, dit voor verzoeker duidelijk zeer moeilijk zal zijn gedurende die periode zich staande te houden.

Verzoeker verzoekt de Raad om de onontvankelijkheidsbeslissing van verweerder teniet te doen, vast te stellen dat de bescherming waarvan hij in theorie zou moeten genieten in Griekenland niet effectief is en te stellen dat zijn verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk dient verklaard te worden. Verzoeker vraagt verder dat zijn verzoek om internationale bescherming eveneens gegrond zou verklaard worden en dat hem vervolgens de status van vluchteling, minstens deze van subsidiaire bescherming zou toegekend worden in België.

2.2. Bij aanvullende nota van 11 december 2025 verwijst verzoeker naar landeninformatie inzake de situatie in Griekenland voor statushouders en inzake de situatie in Gaza (Palestina). Daarnaast voegt hij volgend stuk bij deze nota: “1. *Brief van 19 november 2025 van Griekse middenveldorganisaties aan de CGVS “Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus:GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025”.*

2.3. Verweerder legt op 11 december 2025 een aanvullende nota neer op basis van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Hierbij voegt verweerder het stuk “Nota: ‘duiding e-mail Griekse autoriteiten – A.M.K.A.’ dd. 17 november 2025, juridische dienst CGVS”.

De overige (11) middels URL gevoegde stukken betreffen landeninformatie inzake Griekenland.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie en waarbij hij de volgende stukken voegt:

“1. *Brief van de Grieks NHO aan de CGVS dd. 19/11/2025*

2. *Psychologisch attest 17.12.2025”.*

2.5. Bij aanvullende nota van 22 december 2025 voegt verzoeker een vertaling van het ter terechtzitting bijgebracht psychologisch attest van 17 december 2025.

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]”*

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen.

Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat zijn verzoek om internationale bescherming dateert van 14 november 2024, dat dit werd overgemaakt aan verweerder op 18 februari 2025 en dat de bestreden beslissing pas genomen is op 30 juli 2025.

In casu kan dan ook niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn van vijftien werkdagen is genomen.

Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling tot wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt.

Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin kan een schending van de redelijke termijneis, van het vertrouwensbeginsel of van het rechtszekerheidsbeginsel worden aangenomen.

Zo verzoeker nog voorhoudt dat de formele motiveringsplicht geschonden wordt omdat in de bestreden beslissing nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd, kan slechts worden vastgesteld dat in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet geen uitdrukkelijke verplichting tot motiveren te lezen valt.

5. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

6. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 11 januari 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 10 januari 2026. Tevens kreeg verzoeker een Grieks reispaspoort dat geldig is van 12 februari 2023 tot 11 februari 2028 (administratief dossier, blauwe map, Eurodac Marked Record van 20 december 2024 en aanvraag derde landen van 28 april 2025; administratief dossier, groene map, kopieën van ADET en Grieks reispaspoort).

Waar verzoeker zich de vraag stelt of hij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Dit onderscheid vindt weerklink in het vigerende EU-*acquis*, waar de Kwalificatierichtlijn in de artikelen 13 en 18 alludeert op het verlenen van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus en in artikel 24 de modaliteiten van de respectieve verblijfstitels regelt. Waar de verblijfstitels blijkens deze richtlijn in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus, die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij de commissaris-generaal, maar eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de commissaris-generaal toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij sinds 9 november 2024 niet meer in Griekenland woont en hij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

7. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de Kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a.*, punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).

8. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

9. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van “objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten” voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht en beoordeeld, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigen van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociaalezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

10. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Hierbij moet nog aan worden toegevoegd dat wat deze individuele omstandigheden verder betreft de recente wetswijzigingen in Griekenland een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder blijken te bemoeilijken.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota's toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door verzoeker neergelegde brief van de Griekse ngo's is niet dienstig (aanvullende nota ter zitting, stuk 1). Het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport *Greece – Assistance to Migrants* bevindt zich niet in het administratief dossier, werd niet betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing en werd evenmin bijgebracht door verweerder middels aanvullende nota. Hierdoor is dan ook voldoende tegemoet gekomen aan verzoekers kritiek in dit verband. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

11. In de bestreden beslissing komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid.

12. Verzoeker, een zevenentwintigjarige volwassen man, maakt verder niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker tijdens de administratieve procedure op geen enkel moment gewag gemaakt van een medische problematiek, noch heeft hij een ernstige kwetsbaarheid aangetoond:

“Tot slot verwijst u nergens naar een medische problematiek die u zou verhinderen om uw rechten te doen gelden, mocht u terugkeren naar Griekenland. U maakt geen ernstige kwetsbaarheid aannemelijk die gespecialiseerde, regelmatige en complexe opvolging, behandeling en toezicht vereist en die belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op uw zelfredzaamheid en autonomie (CGVS, p.3). Het CGVS merkt ook op dat u bij uw aankomst in België geen bijzondere procedurele noden aangaf en dat u verklaarde in goede gezondheid te verkeren (DVZ – Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”; DVZ – Bijkomende vragen M-status Griekenland). Het Commissariaatgeneraal is van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.”

Ook in het verzoekschrift maakt verzoeker geen gewag van fysieke en/of psychische gezondheidsproblemen.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer, waarbij hij – onder meer – een psychologisch attest van 17 december 2025 neerlegt. Op de zitting werd verzocht een vertaalde kopie neer te leggen van het psychologisch verslag, hetgeen verzoeker bij aanvullende nota van 22 december 2025 heeft bijgebracht.

Het door verzoeker ter zitting neergelegd psychologisch onderzoek- en opvolgingsrapport van 17 december 2025, opgesteld door klinisch psycholoog en psychotherapeut N.M., bevat een uitgebreide anamnese, gebaseerd op verzoekers verklaringen en documenten die betrekking hebben op verzoekers asielprocedure in België (psychologisch rapport, p. 1-5). De Raad stelt vast dat in deze anamnese onder punt 1.6. wordt vermeld dat verzoeker zich in Griekenland bij een Grieks ziekenhuis aanmeldde en pogingen zou hebben gedaan om zijn psychisch lijden te uiten, terwijl hij in het kader van onderhavige procedure bij de DVZ niet eens melding heeft gemaakt van psychologische problemen en bij het CGVS uitdrukkelijk stelde dat hij nooit naar een ziekenhuis is gegaan in Griekenland (NPO, p. 11). Verder blijkt dat verzoeker op basis van klinisch onderzoek gediagnosticeerd werd met een beeld van posttraumatische stressstoornis met cumulatief en

complex karakter, verbonden aan een massieve traumatische rouw, geassocieerd met klinisch significante anxio-depressieve symptomatologie, ernstige slaapstoornissen, episodische dissociatieve manifestaties, evenals een functionele posttraumatische aantasting van aandacht en geheugen. Verder wordt erop gewezen dat het traject van verzoeker getuigt van een procesmatige traumatisering, wordt melding gemaakt van verzoekers kindertijd in Gaza, zijn ervaringen tijdens zijn vlucht, zijn ervaringen in Griekenland en de uitzonderlijke rouwcatastrofe (gelijktijdig verlies van 24 naasten). Het rapport vermeldt dat de psychologische opvolging in juli 2025 begon, met een tweewekelijkse frequentie, in individuele gesprekken, en dat regelmatig psychologische opvolging, minstens tweewekelijks, klinisch aangewezen is. Verder wordt benadrukt dat het vermogen om te overleven niet gelijk is aan stabiele psychische autonomie, dat geringe stappen zetten weinig zegt over het ontbreken van schade, dat de straat de voorwaarden die psychische zorg vereist vernietigt, dat het geheel van indicatoren wijst op nood aan voorzichtigheid en bescherming en dat het vooruitzicht van terugkeer zware reactivatie en decompensatie kan uitlokken. Er wordt onder meer aanbevolen om de tweewekelijkse psychologische opvolging voort te zetten, een regelmatige evaluatie van het suïciderisico en sombere gedachten te doen, en het faciliteren van regelmatige en continue psychische zorg.

Ondanks het uitgebreide rapport kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoekers mentale gezondheidstoestand dermate negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden, noch dat verzoeker een complexe behandeling behoeft die in Griekenland niet aanwezig zou zijn. De Raad benadrukt dat dit attest geen verdere toelichting geeft over de aard en draagwijdte van verzoekers psychologische problemen, laat staan over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling op zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren. Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden.

Hoewel niet betwist wordt dat de huidige algemene situatie in Gaza en het wedervaren van verzoekers naasten een psychologische impact kunnen hebben op verzoeker, toont hij niet *in concreto* aan dat hij persoonlijk psychische problemen ondervindt van die aard dat deze zijn zelfstandig functioneren/autonomie zouden beïnvloeden.

Hieruit kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

14. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift op de moeilijke situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Hij volhardt in zijn verklaringen aangaande zijn ervaringen in Griekenland, waaronder de moeilijke toegang tot huisvesting en de arbeidsmarkt, alsook discriminatie, en wijst op algemene landeninformatie aangaande de situatie van statushouders in Griekenland die volgens hem een ernstig risico uitmaken op onmenselijke of vernederende behandeling.

Te dezen wordt in de bestreden beslissing inzake de door verzoeker aangehaalde elementen die betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Griekenland met reden als volgt gemotiveerd:

*“Eerst en vooral is er de vaststelling dat België al vanaf het begin uw eindbestemming was (CGVS, p.8). U verklaart dat uw geld op was in Griekenland en dat u daarom daar moest blijven. **Het feit dat u nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen, relateert de door u beweerde pogingen om uw rechten en voordelen die u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geniet, te laten gelden.***

Wat betreft uw moeilijkheden om aan werk te geraken, dient vooreerst gewezen te worden op het feit dat u wel degelijk kon werken. U verdiende wat geld door het helpen van toeristen op de luchthaven en u kon zo'n drie à vier dagen per maand in de schoonmaak werken (CGVS, p.13). De job in de schoonmaak vond u via een van uw kennissen daar. **Er dient op gewezen te worden dat om werk te vinden, u, net zoals Griekse staatsburgers, ook de nodige inspanningen moet leveren, waarbij u in gebreke blijft. U zou een maand in Syros geweest zijn om werk te vinden maar zonder succes (CGVS, p.9). Verder zou u in Kreta veel bouwvakkers aangesproken hebben op werven om naar werk te vragen (CGVS, p.13). Het blijkt echter ook uit uw verklaringen dat u nooit naar een andere plek ging dan Kreta of Syros om werk te zoeken (CGVS, p.16). U hebt zich ook nooit gewend tot organisaties of uitzendbureaus om zodoende een job te vinden,**

zagezegd omdat deze niet bestaan in Griekenland (CGVS, p.7,14). U verklaart ook dat de taal een barrière was voor het krijgen van werk (CGVS, p. 13,14). Gevraagd naar de door u ondernomen stappen om de taal te leren, vertelt u dat u geen taallessen mocht volgen omwille dat u meerderjarig was. Het blijkt uit uw verklaringen dat u niets anders hebt gedaan om de taal te proberen leren (CGVS, p.14). Er bestaan echter diverse gratis applicaties om een taal te leren. Alleszins blijkt dat u zich geen inspanningen getroost heeft om de Griekse taal te leren.

Wat betreft uw moeilijkheden om aan huisvesting te geraken, verklaart u dat u op straat sliep, soms in kraakpanden en soms in de luchthaven (CGVS, p.9; stuk 8a, 8b en 8f). Er kan op gewezen worden dat u zich bewust was van het feit dat het hebben van werk belangrijk was om de huur te betalen (CGVS, p.12). Dat u, zoals eerder opgemerkt, slechts beperkte stappen gezet heeft om aan werk te geraken, mag dan des te meer verbazen, gelet op het belang hiervan om via deze weg aan onderdak te geraken. U verklaart gezocht te hebben naar een woning via het internet en stuurde enkele e-mails. Wanneer de huurders hoorden dat u Palestijns was, werd u geen woning aangeboden (CGVS, p.10). Gevraagd of u deelwoningen had gevonden waar Palestijnen in woonden, verklaart u dat u die niet vond. U verklaart ook dat het te duur zou zijn indien u zo een woning zou vinden (CGVS, p.12). Gevraagd of u steun zocht bij specifieke organisaties in Griekenland, verklaart u dat er geen waren (CGVS, p.13).

Wat betreft uw moeilijkheden om gezondheidszorg te verkrijgen zegt u dat indien u naar het ziekenhuis zou gaan, u geen behandeling zou krijgen omdat u de taal niet sprak (CGVS, p.11). U bent echter nooit naar een ziekenhuis gegaan waardoor deze bewering geen steek houdt. Bovendien verklaarde u ook een AMKA nummer te hebben (DVZ – Bijkomende vragen M-status Griekenland; CGVS, p.12)."

Uit het bovenstaande blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn.

Waar verzoeker in het verzoekschrift betoogt dat hij zonder succes verschillende stappen ondernomen heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen, gaat hij voorbij aan zijn eigen verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij, ondanks dat hij daartoe de capaciteiten heeft, geen stappen heeft ondernomen om er werk en huisvesting te zoeken en de intentie niet had om in Griekenland te blijven.

Verzoeker bekritiseert dat er niet wordt aangehaald welke stappen hij nog had kunnen nemen om zijn leven in Griekenland op te bouwen. Het komt niet aan verweerder toe om aan te geven wat verzoeker in bepaalde omstandigheden wel of niet had moeten ondernemen. Het behoort aan verzoeker om aan te tonen dat de stappen die hij ondernomen heeft niet volstonden om zich staande te houden, ondanks ernstige en doorgedreven pogingen daartoe. Verzoeker blijft hiertoe evenwel in gebreke.

Verzoeker volhardt in zijn ervaringen in Griekenland en bekritiseert verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen. Hij brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene informatie, waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken, geenszins valabele elementen bij die voorgaande overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

15. Op heden moet, in tegenstelling tot ten tijde van de bestreden beslissing, vastgesteld worden dat verzoekers Griekse verblijfskaart is vervallen. Zoals blijkt uit de beschikbare informatie heeft dit implicaties zoals de automatische de-activatie van zijn AFM en AMKA en administratieve obstakels waarmee hij bij terugkeer naar Griekenland zal worden geconfronteerd bij het hernieuwen van zijn ADET en het aanvragen alsook activeren van zijn AFM en AMKA. Uit de beschikbare landeninformatie kan geenszins kan worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat met een vervallen ADET terugkeren naar Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om deze ADET binnen een redelijke tijdspanne te verlengen of te vernieuwen en opnieuw een geldig AFM-nummer en AMKA-nummer te bekomen.

Bijgevolg komen ze daarbij niet automatisch terecht in of geconfronteerd met ernstige problemen die een situatie die de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt en met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoeker dient ook dit aldus *in concreto* en aan de hand van zijn persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In dit kader kan, gelet op de informatie die verzoeker zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, vooreerst aangenomen worden dat verzoeker weet welke de te ondernemen stappen zijn om zijn ADET te verlengen of vernieuwen en om de overige administratieve vereisten te vervullen teneinde zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Nu vast staat dat verzoekers Griekse verblijfskaart ondertussen is vervallen, moet worden nagegaan of verzoeker actueel beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning die hem in staat kunnen stellen om, in geval van terugkeer naar Griekenland, de mogelijke lange periode voor de verlenging van zijn

Griekse verblijfsvergunning te overbruggen en het hoofd te bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting, hetgeen hierbij tevens moet worden onderzocht en in overweging worden genomen.

Uit de elementen in het administratief dossier blijkt dat verzoeker zowel in het verleden als op heden de nodige zelfredzaamheid tentoonstelde en tentoonstelt en dat verzoeker daarnaast beroep kon en kan doen op een netwerk dat hem kan ondersteunen bij een eventuele terugkeer naar Griekenland. In dit verband kan samen met verweerder vastgesteld worden dat verzoeker een doorheen verzoekers verklaringen kan vastgesteld worden dat hij duidelijk beschikte over een netwerk en middelen om zijn vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen.

Verzoeker studeerde in Gaza boekhouding aan de universiteit en werkte er als dakwerker om zijn studie te betalen (NPO, p. 4), hetgeen getuigt van intellectuele capaciteiten, zelfredzaamheid en zin voor initiatief. Verzoeker had bovendien middelen om zelf zijn reis van Gaza naar Europa te bekostigen; hij kon 3000 euro lenen van zijn neef B.S. die plaatsvervangend directeur voor de UNRWA was (NPO, p. 7). Verder blijkt dat verzoeker zijn reis uit Gaza zelf regelde, waarbij hij een Turks visum aanvraagde, de 'coördinatie' ongeveer 200 dollar betaalde, een vliegticket naar Turkije kocht, in Turkije ongeveer twintig dagen verbleef in een gedeelde woning met andere Palestijnen en vervolgens tussen 1500 en 1700 dollar betaalde om de oversteek naar Griekenland te maken (NPO, p. 8). In Griekenland – waar verzoeker geen intentie had om een duurzaam verblijf uit te bouwen (*cf. supra*) – verdiende verzoeker wat geld door toeristen te helpen op de luchthaven en door enkele dagen per maand schoon te maken (NPO, p. 10, p. 13). Hij sliep er samen met zijn broer op straat, in kraakpanden en in de luchthaven en kreeg er soms eten van mensen op straat (NPO, p. 9-10). Verzoeker en zijn broer kregen soms ook geld opgestuurd van familie in België en Canada (NPO, p. 9; administratief dossier, groene map, stuk 9). Bovendien spreekt verzoeker naar eigen zeggen heel goed Engels (NPO, p. 3, p.14). In Griekenland slaagde hij erin om via via contact op te nemen met een advocaat om zo zijn ADET te verkrijgen (NPO, p. 8). Na zijn aankomst in België vond verzoeker werk via een interimkantoor; hij werkt bij een bedrijf dat fruit inpakt (NPO, p. 3). Deze zaken tonen een hoge mate van zelfredzaamheid en de toegang tot een netwerk aan dat (financiële) ondersteuning kan bieden.

Al deze factoren laten toe om te besluiten dat verzoeker, zo hij bij een verlenging of vernieuwing van zijn ADET en een reactivering van zijn AFM-nummer en AMKA-nummer geconfronteerd zou riskeren te worden met vertragingen, deze periode kan overbruggen en dat verzoeker, indien hij daartoe een ernstige poging onderneemt en de nodige (administratieve) stappen zet, bij machte is om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland op een gedegen wijze te doen gelden. In de huidige stand van zaken kan aldus afdoende worden vastgesteld dat verzoeker, die geen bijzondere kwetsbaarheid heeft (*cf. supra*), over dergelijke middelen, netwerk of andere ondersteuning beschikt.

Zo verzoeker erop wijst dat hij geen band of huisvesting meer heeft in Griekenland, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker over voldoende zelfredzaamheid, middelen en steun beschikt opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland.

Gelet op het voorgaande, kan worden aangenomen dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, dat hij bij machte is om zijn rechten aldaar op een gedegen wijze te doen gelden en uit te oefenen en dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hem, bij eventuele problemen dienaangaande en op zijn verzoek, een effectieve en gelijkwaardige bescherming en bijstand te bieden.

Verzoeker toont derhalve niet concreet aan dat hij, zo hij hiertoe in Griekenland, eventueel met de hulp van zijn netwerk, de Griekse autoriteiten en/of de aldaar aanwezige hulporganisaties en netwerken, een ernstige en doorgedreven poging zou ondernemen, bij eventuele toekomstige problemen en/of een mogelijke gebrekkige toegang tot de nodige huisvesting, tewerkstelling, gezondheidszorg en voorzieningen, verstoken zou blijven van de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning. Zo toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekers toegang tot de nodige bescherming, bijstand en ondersteuning ondanks de rechten waarover hij beschikt en die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins aantoont dat dit (louter) zou kunnen worden toegeschreven aan zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming of zijn nationaliteit. Evenmin toont hij, zo zulks al aannemelijk zou zijn, aan dat hij in dit kader zijn rechten in Griekenland niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden.

16. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme in Griekenland en wijst op zijn ervaringen met de politie en de bevolking, moet worden bemerkt dat hieruit niet kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent op goede gronden:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van discriminatie, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U verklaart dat u geen werk kreeg omdat u een vluchteling was (CGVS, p.13). Hoe betreurenswaardig en verwerpelijk deze discriminatie op zich ook is, vormt geen van deze uitingen een bedreiging van uw leven of fysieke integriteit en kan er aldus ook niet worden gesteld dat deze wijzen op vervolging of ernstige schade. Over de gedane inspanningen om werk te vinden in Griekenland: zie ook *supra*.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele incidenten met een persoon die werkte bij de politie, moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. U verklaart dat in Kreta een officier bij de politie, genaamd M., u meermaals wegjoeg en u soms sloeg. Hij zag u hem filmen en probeerde dan uw telefoon af te nemen. Enkele keren gooide hij ook stenen naar u, maar u kon wegrekken zodat u niet gepakt werd (CGVS, p.6,10-11; stuk 6c). Naar aanleiding van deze incidenten ondernam u geen pogingen om beroep te doen op de hulp en bescherming van de bevoegde instanties. U hebt dit evenmin ooit aangekaart bij een organisatie (CGVS, p.11). Bovendien had u de mogelijkheid om u elders te vestigen, maar u ondernam hiertoe geen concrete stappen.”

De Raad merkt bovendien op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

17. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refolement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refolement bestaat.

18. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

19. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt *in casu* gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “*QY t. Bondsrepubliek Duitsland*”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.

In deze omstandigheden is de verwijzing naar de situatie in Gaza niet dienstig.

Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS